

РЕШЕНИЕ

№ 6681

гр. София, 06.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в
публично заседание на 06.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **113** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 233 Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на К. И. П., ЕГН [ЕГН] срещу заповед рег. № з-13045/18.11.2011 г., издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на оспорващия е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в нарушение на административно-производствените правила и на материалния закон. Твърди се, че в хода на дисциплинарното производство е нарушено правото на защита на служителя, а в заповедта не са посочени обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са били нарушени и доказателствата, които установяват нарушението. Посочено е, че заповедта е връчена на жалбоподателя по време на отпуск по болест. Твърди се, че оспорващият не е извършил описаното в заповедта нарушение и същото не е доказано по безспорен начин от ответния административен орган. Искане се от съда да отмени оспорения акт и да присъди направените по делото разноски. В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв. С..

Ответната страна – директорът на СДВР, чрез процесуалния си представител юрк. Г., изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и

събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От доказателствата по делото се установява, че към датата на издаване на оспорената заповед жалбоподателят К. И. П. е заемал длъжността младши автоконтрольор I степен в 03 група „Контролни полицейски пунктове” на сектор „Престъпления по пътищата” при СДВР, категория Е – I степен.

Със заповед № з 10663 от 29.09.2011 г. на директора на СДВР е образувано дисциплинарно производство срещу К. И. П. и е открито дисциплинарно дело във връзка с постъпили данни, отразени в предложение рег. № я – 41555 от 28.09.2011 г. и писмо вх. № 26580 от 20.09.2011 г. от дирекция „Вътрешна сигурност” – МВР за това, че на 27.09.2011 г. след проведени действия на СГП по пр. пр. № 4-2570/2011 г., ДП № 18-П/2011 г. на Следствен отдел при СГП К. П. е задържан, наложена му е мярка за процесуална принуда „задържане под стража” за срок от 72 часа и му е повдигнато обвинение по реда на чл. 302, т.1, предл. предпоследно вр. чл. 301, ал. 1, пр. 1 и 2, алт. 2 и алт.4 вр. чл. 26, ал. 1 от НК – приел дар, който не му се следва, представляващо тежко нарушение на служебната дисциплина, за което на основание чл.224, ал. 2, т. 1 и т. 4 и чл. 227, ал. 1, т. 7 и т. 10 от ЗМВР вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР, се налага дисциплинарно наказание „уволнение”. Със заповедта е определен дисциплинарно-разследващ орган в състав от четирима служители на СДВР, която да проведе дисциплинарното производство и да изготви становище относно наличието на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност на жалбоподателя. Служителят е отказал да са запознае със заповедта, връчена му на 30.09.2011 г., което е удостоверено с подписите на двама свидетели.

Съгласно справка рег. № 41655 от 29.09.2011 г., изготвена от гл. инспектор В. И. – началник на сектор „Престъпления по пътищата” – СДВР, на 27.09.2011 г. съставът на 03 група „КПП” бил извикан по разпореждане на зам.директора на СДВР в салона на СПС – ГД „ОП”, където служителите били запознати с проведено съвместно мероприятие на дирекция „Вътрешна сигурност” – МВР, СДВР и СГП. След което на основание чл. 302 вр. чл. 301 от НК са задържани общо 17 бр. полицейски служители, сред които и жалбоподателят К. П..

На служителя е връчена покана за даване на писмени обяснения рег. № 20484 от 30.09.2011 г. със срок до 04.10.2011 г. Съставен е протокол рег. № 20820 от 04.10.2011 г., с приложено писмено обяснение, в което К. П. е заявил, че не може да даде обяснения, тъй като: 1. не му е била връчена заповедта, за да се запознае с основанията за образуване на дисциплинарното производство; 2. не са му били разяснени правата във връзка с образуваното производство; 3. не му е била предоставена възможност да ангажира застъпник; 4. отнета му била възможността да се консултира с адвокат.

Изпратено е писмо до СГП с рег. № я – 20498 от 30.09.2011 г. за предоставяне на заверени копия от протоколи за разпит, писмени сведения и обвинителни актове на задържаните служители и други доказателства, имащи отношение към дисциплинарното производство, образувано срещу К. П.. От СГП е изпратен отговор рег. № я 4-2570 от 12.10.2011 г., съгласно който спрямо полицай К. П. се води наказателно производство ДП № 18-П/2011 г. по описа на ОС – СГП, пр. пр. № 4-2570/2011 г. по описа на СГП за престъпление по чл. 302, т. 1, пр. предпоследно вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 и 4, вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

Изпратено е и писмо с рег. № 44605 от 13.10.2011 г. до директора на НСлС с искане за

предоставяне на информация относно неприключило досъдебно производство спрямо жалбоподателя. Изпратен е отговор рег. № И-97 647/21.10.2011 г. от НСлС, според който в Централизираната информационна система на следствените служби има данни за образувано и неприключило досъдебно производство и повдигнато обвинение с пр. пр. № я 4 – 2570/2011 г. по описа на СГП, досъдебно производство – сл. дело Сл. Д-СК № 18-П/2011 г. по описа на ССлС – ТО за престъпление по чл. 302, т. 1, б. „а” вр. чл. 301, ал. 1 и ал. 2 от НК.

С писмо рег. № я – 44603 от 13.10.2011 г. от директора на СДВР до директора на дирекция „Вътрешна сигурност” – МВР е поискано предоставяне на заверени копия от протоколи за разпит на свидетел и писмени обяснения, обвинителни актове и други доказателства, имащи отношение към дисциплинарното производство, образувано срещу К. П.. С писмо рег. № 1864 от 24.10.2011 г. е отговорено, че дирекция „Вътрешна сигурност” не съхранява материали и копия на протоколи за разпит, писмени сведения и обвинителни актове на жалбоподателя, като в хода на предварителната проверка събраните материали по отношение на полицейския служител са докладвани и изпратени на СГП по компетентност за приобщаване към пр. пр. № 4 – 2570/2011 г. по описа на СГП, ДП № 18-П/2011 г. по описа на СО – СГП. Представено е писмо рег. № я 1907 от 27.10.2011 г. от директора на дирекция „Вътрешна сигурност” при МВР, в което е посочено, че на 30.08.2011 г. по описа на СО на СГП е образувано ДП № 18-П/2011 г., пр.пр. № 4-2570/2011 г. по описа на СГП за извършено престъпление от неизвестни длъжностни лица по чл. 302, т. 1, пр. предпоследно вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 и 4 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. В хода на разследването на дирекция „Вътрешна сигурност”- МВР на основание чл. 196, ал. 1, т. 6 от НПК е възложено да бъдат извършени отделни действия, свързани с разкриването на престъплението, посочено по-горе, а именно по отношение на КПП № 51, находящо се на нулев километър на автомагистрала „Т.”, от южната страна по посока [населено място], срещу хотел „Ч. котка”, [населено място] да бъдат приложени СРС с цел установяване на данни за извършено престъпление от общ характер. Посочено е, че на 31.07.2011 г. от 09.00 ч. до 10.00 ч. на на КПП № 51 полицаи К. П. - като длъжностно лице от категорията на чл. 169, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, при условията на продължавано престъпление е поисквал и приемал дар - пари от водачи на моторни превозни средства, за да не извърши действия по служба, произтичащи от задълженията му, регламентирани с чл. 58, чл.4, ал. 1, т.1, пр. 2 от ЗМВР.

Със заповед № 12033 от 28.10.2011 г. на директора на СДВР срокът за провеждане на дисциплинарното производство по реда на чл. 230, ал. 2 от ЗМВР срещу полицаи К. П. е удължен с тридесет дни, като е потвърдено временното му отстраняване от служба. С цитираната заповед жалбоподателят е запознат лично срещу подпис на 01.11.2011 г. Изготвена е справка рег. № я -23874 от 07.11.2011 г. от дисциплинарно-разследващия орган, с която е направен извод, че полицаи К. П. е извършил тежко дисциплинарно нарушение, несъвместимо с оставането му на служба в МВР по смисъла на чл. 227, ал. 1, т. 7 и т. 10 от ЗМВР вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР. Със справката служителът е запознат срещу подпис на 10.11.2011 г. и е подал възражение рег. № я 32590 от 10.11.2011 г., в което е изложил доводи за допуснати нарушения в хода на дисциплинарното производство и е отрекъл да е извършил дисциплинарно нарушение.

Дисциплинарното производство е приключило с издаването на оспорената в настоящото производство заповед рег. № з-13045/18.11.2011 г. на директора на СДВР,

с която на основание чл. 224, ал.2, т. 1 и т. 4 и чл. 227, ал. 1, т. 7 и т. 10 от ЗМВР във вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР на К. И. П. - младши автоконтрольор I степен в 03 група „Контролни полицейски пунктове” на сектор „Престъпления по пътищата” при СДВР, категория Е – I степен, е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и на основание чл. 245, ал. 1, т. 8 от ЗМВР е прекратено служебното му правоотношение, считано от датата на връчване на заповедта. Дисциплинарно-наказващият орган е приел, че на 31.07.2011 г. за периода от 09.00 ч. до 10.00 ч. на територията на [населено място] – КПП № 51, находящо се на нулев километър на Автомагистрала „Т.”, от южната страна по посока П., срещу хотел „Ч. котка”, [населено място] полицаи К. П., при условията на продължавано престъпление е поискал и приел дар - пари от водачи на моторни превозни средства, който не му следва, за да не извърши действие по служба. Прието е, че описаното деяние е несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР – нарушени са т. 7, т. 12 и т. 13 от раздел I и т. 31 и т. 33 от раздел III от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, като е уронен престижа на службата и същото съставлява тежко нарушение на служебната дисциплина, установено от проведено дисциплинарно производство.

В хода на съдебното производство са събрани доказателствата, съдържащи се в административната преписка, както и допълнително изискани доказателства по ДП № 18/2011 г. по описа на СО – СГП, пр. пр. № 4 2570/2011 г. на СГП: протокол за извършен обиск на К. П., в който са описани намиращите с в лицето вещи, като е посочено, че не са открити вещи свързани и относими към ДП; протокол за привличане на обвиняем от 27.09.2011 г.; определение по нчд № С – 662/2011 г. на СГС, с което обискът е разрешен; протокол от разпит на обвиняем от 27.09.2011 г.; протоколи за разпит на свидетели – М. Л. Т. и К. А. С.; протоколи за разпознаване на лица по снимки от 19.09.2011 г.

По делото е прието и представеното от жалбоподателя удостоверение изх. № 62-294-2/20.09.2012 г., издадено от НОИ, съгласно което оспорващият е представил болнични листове за периода от 09.11.2011 г. – 16.11.2011 г. и за периода 16.11.2011 г. – 23.11.2011 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 22.11.2011 г. Жалбата до Административен съд София – град е подадена по пощата на 05.12.2011 г. - в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – директора на СДВР, съгласно чл. 228, т. 3 ЗМВР.

От представеното по делото удостоверение изх. № 62-294-2/20.09.2012 г., издадено от НОИ, се установява, че оспорващият е бил в отпуск по болест за периода 16.11.2011 г. – 23.11.2011 г., за което му е издаден болничен лист № 0646514, серия А-2011. Издаването и връчването на процесната заповед за налагане на дисциплинарно

наказание „уволнение“ в период, в който служителят е бил в отпуск по болест не представлява нарушение на административнопроизводствените правила. Съобразно разпоредбата на чл. 248 от ЗМВР служебното правоотношение на държавните служители в МВР не може да бъде прекратено през време на отпуск, освен в случаите по чл. 245, ал. 1, т. 1, 3, т. 7, буква "а" и т. 8, както и когато са осъдени на лишаване от свобода за умишлено престъпление от общ характер. Следователно, законосъобразно е прекратяването на служебното правоотношение по време на отпуск при налагане на дисциплинарно наказание уволнение, каквото наказание е наложено с оспорената заповед.

Спазени са и изискванията на чл. 230, ал. 1 от ЗМВР. Издадена е заповед за образуване на дисциплинарно производство рег. № з 10663 от 29.09.2011 г. на директора на СДВР, надлежно връчена на служителя. Обжалваният административен акт е издаден и при спазване на установените в чл. 225, ал. 1 от ЗМВР срокове.

Настоящият съдебен състав намира, че при издаването на заповедта е допуснато нарушение на нормата на чл. 229, ал. 1 от ЗМВР, съгласно която преди налагане на дисциплинарното наказание дисциплинарно наказващият орган е длъжен да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. В отправената до служителя покана № 20484 от 30.09.2011 г. е отразено, че на служителя се дава възможност да даде писмени обяснения във връзка със заповед рег. № з 10663 от 29.09.2011 г. на директора на СДВР и постъпили данни с предложение рег. № я41555/28.09.2011 г. за повдигнато обвинение по реда на чл. 302, т. 1, пр. предпоследно вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 4 от НК, което представлява тежко нарушение на служебната дисциплина, съгласно чл. 224, ал. 2, т. 1 и т. 4 и чл. 227, ал. 1, т. 7 и т. 10 от ЗМВР вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР – деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с които се уронва престижа на службата, като му е наложена мярка за процесуална принуда „задържане под стража“ за срок от 72 часа. В поканата за писмени обяснения липсва описание на дисциплинарното нарушение – не е описано в какво се състои, на коя дата и при какви обстоятелства е извършено, което поставя в невъзможност служителя да узнае в какво точно дисциплинарно нарушение е обвинен и съответно да се защити в хода на дисциплинарното производство.

Допуснато е и нарушение на чл. 246, ал. 1 от ППЗМВР, който урежда задължителните реквизити, които заповедта за налагане на дисциплинарно наказание следва да съдържа: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. В обжалваната заповед липсва точно и ясно описание на деянието, което е възприето като съставомерно по чл. 224, ал. 2, т. 1 и т. 4 и чл. 227, ал. 1, т. 7 и т. 10 от ЗМВР вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР. Посочено е единствено, че на 31.07.2011 г. за периода от 09.00 ч. до 10.00 ч., на територията на [населено място] – КПП № 51, полицаи К. П., при условията на продължавано престъпление е поискал и приел дар - пари от водачи на моторни превозни средства, който не му следва, за да не извърши действие по служба. В оспорената заповед не са посочени конкретни данни - от колко и кои лица (които да са индивидуализирани), в какви купюри и в каква валута е полученият дар. Освен това, не е налице и конкретизация на спрените от служителя МПС в рамките на

служебните му задължения. Описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението не са отразени както в оспорения административен акт, така и в обобщената справка и в становището на дисциплинарно-разследващия орган, на които изрично се е позовал дисциплинарно-наказващият орган.

Следователно, липсата на точно и ясно описание на твърдяното нарушение представлява съществено нарушение от формата на оспорения административен акт, тъй като възпрепятства и ограничава правото на защита на наказаното лице, както и прави невъзможно извършването на пълен и всеобхватен контрол за законосъобразност на оспорената заповед от съда.

В допълнение следва да се посочи, че дисциплинарно – наказващият орган не е събрал доказателства за извършване от страна на полицай К. П. на нарушение на служебните задължения. За съда нерегламентираното получаване на дар от държавни служители с цел да се въздържат или да извършат съответни действия във връзка със службата им само по себе си е укоримо поведение, но когато се налага дисциплинарно наказание за такова деяние, административният акт трябва да съдържа освен точно и ясно описание на дисциплинарното нарушение, и надлежно изложени мотиви, за да се гарантира конституционното право на защита на наказаното лице. В случая такива мотиви липсват, както и не са налице доказателства, от които да може да се направи извод, че служителят е извършил каквото и да било дисциплинарно нарушение, с което са нарушени етичните правила за поведение на държавните служители в МВР и е уронен престижа на службата. В хода на дисциплинарното производство не са събрани доказателства за извършване на твърдяното нарушение, в т.ч. за броя на водачите, от които служителят на посочената дата е поискал и получил дар, за размера на получените парични суми и от кои лица са получени тези средства. В хода на дисциплинарното производство не са изслушани лицата, от които е прието, че полицай П. е получил дар, който не му се следва. Такива данни не се съдържат и в изготвената от дисциплинарно-разследващата комисия справка, с която е изразено становище за ангажиране на дисциплинарната отговорност на К. П.. Както в заповедта, така и в справката е налице формално, неточно, при липсата на посочване на конкретни обстоятелства, описание на нарушението. Налице е единствено дословно повторение на данните, които са предоставени на дисциплинарно-наказващия орган с писмо рег. № я 1907 от 27.10.2011 г. от директора на дирекция „Вътрешна сигурност“ при МВР и с писмо рег. № я 4-2570 от 12.10.2011 г. от СГП – СО. Поради това, обоснован се явява изводът, че в хода на дисциплинарното производство не са събрани доказателства в подкрепа на твърдението за извършено от оспорващия дисциплинарно нарушение.

Съобразно с всички доказателства по делото и след преценка на оспорения административен акт с оглед критериите по чл. 146 вр. чл. 168, ал. 1 АПК, настоящият съдебен състав приема, че същият следва да бъде отменен като незаконосъобразен - издаден при съществено нарушение на административно-производствените правила и в нарушение на материалния закон.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на К. И. П., ЕГН [ЕГН], Заповед рег. № з-13045/18.11.2011 г., издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: